

ארגון הממונים על הבטיחות והגיהות

מבחן האמינות הנאמנות והאמונה

אנו ממוני הבטיחות יודעים בבירור שכל רגע בשליחותנו הוא זריעה לדורות. ניכרת בכל אחד מאתנו למידה קיימת, חבוייה וחוכמת חיים פשוטה וזורמת, זקופי קומה, טהרנים בהקרבה נלהבת, חדורי מוטיבציה, יכולת עמידה בלתי נתפסת ברצון לעשות טוב, תוך דבקות בערכים ומוכנות לשלם מחיר מתוך אמונה באופטימיזם חסר תקנה באהבת האדם, יוצאים אנו לדרך חדשה לנרמל ולקדם את המטרות שהצבנו לעצמנו.

כל ממונה בטיחות וחבר בארגון, הוא אדריכל של עתידו, שבנה לעצמו מפה מנטאלית, הוא שייך לשדה החברתי אשר נע לקראת מטרותיו מתוך בחירתו וראייתו הסובייקטיבית, כך מקבלים חיו משמעות, השראה וערך המוקרן לסביבה.

לכל אחד מאתנו הממונות והממונים על הבטיחות מערכת מפות שעל פיהם אנו קולטים ותופסים את המציאות, הכוללת ידע וודאות ולכן המציאות של כל אחד מאתנו שונה ממה שאנו חושבים.

אנחנו כל הזמן בתכנונים ולא מרגישים שעננה של אי וודאות מרחפת מעל ראשינו. אם לא נסתום חורים ברשת ההגנה לה אנו זקוקים, לא נראה אופק לביטחוננו.

אחד המכשולים העיקריים בדרך הנעתינו לשליחות בטוחה ולמציאת סיפוק הינה, חוסר הזהות בין מטרותינו לבין מטרות הגורמים המפעילים אותנו.

אם נסתכל על העתיד בעיניים פקוחות ונאמין שניתן למקסם את התועלת במערך ההגנה עלינו, נגלה שבטיחות היא אומנות האפשר.

אנו נדרשים להביט קדימה ולסמן לעצמנו את היסודות החשובים לתפקידנו, על מנת לא לאבד את העוגנים העיקריים בחיינו. כל עוד לא נגביה את מטרותינו על ידי איחוד וסולידריות, לא תושג עצמאותנו התלויה בנו.

חובתי וחובתכם לגייס עוד ועוד ממונים לארגון כך שלא נאבד גובה, עלינו להרחיב את הבסיס ולצקת אותו, כדי למזער את חשיפתנו אל הלא נודע הלו הוא אי הוודאות שבורא עולם הוריש לנו.

אנו מתקרבים לנקודת מפנה העלולה לשבש את תהליך התפתחותנו וזאת אם לא נעצב מחדש את חיינו, מישהו אחר עלול לעצבה עבורנו, חלילה.

אחת הדרכים הטובות ביותר להגיע להבנה כלשהיא והיא להתרחק מהקיבוע הרגיל וללמוד את התבניות שאנחנו מנסים ליצור והיא אחדות, רעות, שרשרת של אחווה קולגיאליית ושותפות של גורל כי רק בהתגייסות ואיחוד כחברים בארגון הממונים על הבטיחות, נצליח ליישם מטרותינו.

צריך להתייחס לכל יום ויום ברצינות ולהפכו לבעל משמעות, כך שנטיב את חותמנו לדורות הבאים.

הגאונות האמריקנית הייתה בכך שהצליחה לפתח מודל של אדם שמגשים את עצמו, שמביא את היכולות שלו למיצוי, זה עזר לפתח את הפוטנציאל הטמון בבני אדם. אבל ההתפתחות הזאת מיקדה יותר מדי תשומת לב במטרות ובאינטרסים אנוכיים.

המטרות האישיות הפכו להיות העיקר ורק אחרי שריפדו את הקן הביתי בהצלחה כלכלית וחברתית, הם הקדישו מעט זמן לעניינים קהילתיים.

זו בדיוק הנקודה שבה חייב לחול שינוי יסודי בתפיסת עולמנו, יותר אלטרואיזם. החיים חייבים להיות חדורים באחריות חברתית, כארגון וכיחידים,

עלינו להקדיש את המאמצים הטובים ביותר למען כלל הממונים, ורק אחר כך נוכל להרשות לעצמינו להשקיע במטרות הפרטיות שלנו.

ארגון הממונים על הבטיחות והגיהות

מחקר האחים הדני הראה ש -

10% מתוחלת חיינו מוכתבת מהגנים ומבלות ביולוגיות.

90% הנוספים מוכתבים מסגנון החיים שלנו, יותר מהאסלי ופחות מהאשה.

(אל תדאג, סמוך עלי, לי זה יקרה, יהי בסדר)

(אדם סביר, שכל ישר, היגיון בריא)

יש שיאמרו שיש להם מגן (מזל גורל ונס , זאת כל עוד לא יתדפקו על דלתותינו)

חברים המניע העיקרי בכל מה שאדם עושה וקשור לכל דבר שהוא משלים עימו הוא: שכולנו רוצים להיות מאושרים, בעניין הזה כולנו מאוחדים ויש בנו הרבה מן המשותף.

על פי רוב יש לממונה על הבטיחות תפקיד בעל משמעות סטטוטורית, ישות משפטית אוטונומית למחצה הפועלת מתוקף חוק, המחזיקה סמכויות חקיקתיות ביצועיות ושיפוטיות (דוגמת סעיף 16 לתפקיד הממונה על הבטיחות).

לממונה בטיחות העוסק במלאכתו בסמוי, בנסתא או בגלוי לעין ידוע העובדים זקוקים לו, מבלי שירצו בו ובתפקיד שליחותי זה, שאין בו חנופה, על אף כי הממונה עלול חלילה לסבול מחרפות, גידופים וביזיונות במסגרת תפקידו, הוא מבצעו באמינות, בנאמנות ובאמונה.

הממונה עומד בניסיון האמונה למרות החוקים הנלווים אליו וכי יש בידו סמכות, הוא מחויב לעשות הכול באהבה ולא ישתמש בסמכותו זו, על מנת לנטור או לנקום באדם שזלזל בו, ואם הממונה לא נצליח למנוע את הדליפה חלילה שישתדל למנוע את הניצוץ .

בעל תפקיד בין שהוא איש מאמין ובין שלא, יודע כי עליו לבצע תפקידו וזאת משום שיש עין צופה ואוזן קשבת בכל תנועה שהוא עושה ואם יתנהג שלא כהוגן הוא יצטרך לתת על כך את הדין.

"ההשגחה העליונה תמיד לצדו של הזהיר", תרתי משמע.

תפקיד הממונה הוא לייעץ ולשרת את ציבור העובדים, תפקיד חשוב לכלל הציבור הנמצא במבחן האמונה, האמינות והנאמנות והשאלה היא עד כמה וכלפי מי ? במאזן השיקולים, הלוא מחייתו תלויה במשלם שכרו, כאשר הוא כפוף לשולחו/השלטון. לעיתים ניגודי האינטרסים והפער התהומי בין השולח אל הנשלח מתנגשים ומעמידים את הממונה במבחנים נפשיים שהמוצא מהם לוטה בערפל.

האם אנו אמורים להפעיל שיקולים מצפוניים, מוסריים הגיוניים, סבירים וחוקיים או לכליים או את שיקולי האינטרסים הנובעים ממניעים זרים ומוסתרים.

הדילמה קיימת ומלווה אותנו, אך עדיף כי הממונה ננצל את תפקידו באמינות ונתנהג בדרך ארץ מקובלת, סבירה, כשאנו חדורי רצון טוב להיות שליחים נאמנים וזאת על מנת להשליט סדר מכוח סמכותנו, לחנך, להדריך, לעזור לעובדים ולהטיב עימם בדרכי נועם, גם אם מוצו כל האפשרויות, נפעל ללא חולשה ומבלי להתאכזר, משום שעדיפה הדרך בחינוך מאקט הכוחנות שבענישה, שלא הוכחה בוודאות, כי דרך המזור היא התרופה להרתעה,

כל אדם גם אם נחשב בחברה לנורמלי, ואולי הוא סובל מבעיות בנפש, עצבות, פחדים, חרדות, חוסר סיפוק נפשי, שעמום, חולשה בנפש, מצבי רוח, דאגות, עצבים, כעס ועוד, טוב לו יהיה אם ייצמד לאמונה ולכן היצמדות לאמונה, לנאמנות ולאמינות וככל שניתן להתחבר אליהם, נראה כי יתרפאו כל הבעיות הנפשיות.

דוגמא: ממונה שעצר עבודה או מנע מעובד לבצע, במקום לפנות אליו בגסות ולהתקיף אותו, גם אם על פי החוק יש לממונה את האפשרות למנוע, לקנוס, לבטל לדחות עבודה, דבר שגורר באופן טבעי, התנהגות דומה מהצד השני המלווה בכעס ומרירות,

ארגון הממונים על הבטיחות והגיהות

ישתדל כבוד הממונה ויעדיף להתנהג ברחמנות ובחמלה זהירה, בהגנות מרבית, בשיקולים ערכיים, ידבר עמו בלשון רכה, בסבר פנים יפות כבדרך ארץ ובהתחשבות האפשרית גם אם התפקיד מחייב ציות לפקודה ולחוק היבש, יש להשיר מבט אל הסיכוי מול הסיכון ולהיפך, אולם לא להיות מוטה ומוטעה משיקולים נוחים ככל שיהיו.
" ולשון רכה תשבור גרם " (משלי כה טו)
זוכרים את הדרישה המוסרית האתית - התנהגות "האדם הסביר".

שפע של ברכות יזכו את הממונה מלמעלה ומלמטה, פרט לשכרו ושמו הטוב ילך לפניו.
" כל שרוח הבריות נוחה הימנו, רוח המקום נוחה הימנו. וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו, אין רוח המקום נוחה הימנו " מסכת אבות, פרק ג'

רצון הבורא שבעולמנו יתקיים חוק וסדר ולכן תפקידנו הוא רם מעלה מעל תפקידים ומקצועות רבים, כי הממונים על הבטיחות הם הממונים על קיום הסדר הטוב במניעת צער הבריות. לולא אכיפת החוקים, העולם הזה היה תוהו ובוהו של ממש.

מהי נאמנות ?

יושר, ערך מוסרי, שבבסיסו דבקות, מסירות והקרבה לבני אדם ולערכי החברה והתרבות אליהם הם משתייכים, באמות מידה מוסריות ביחסי בני אדם לזולת, לחברה, לדעות וערכים וההזדהות עימם.

נאמנות היא הגינות מוחלטת המוזנת מעקרונות גבוהים, שלמות פנימית, עם הסביבה הבנויה ממערכת יחסים ארוכת טווח המוכנה להתמודד עם קשיים מפאת המחויבות.
"כל המתהלכים באלה... ברית אל נאמנות להם לחיותם אלף דור".

מהי אמינות ?

היסוד הבסיסי הנדרש מכל מי שחפץ בתקינות מוסרית, ללא רבב, בשלמות ובתום. התכונה של מי שניתן לסמוך עליו ולהאמין לו במהימנות, אמינות היא מכשיר מדידה לערך האדם במניעת הטיה או שקר במניפולציה, קומבינציה ודרך לא מקובלות על הבריות, המשמשות כלים שליליים להשגת מטרות אינטרסנטיות.

מטרת האמינות היא :

לנבא, לנתח, למנוע ולהפחית תקלות לאורך זמן.

אמינות היא דבקות ביושרה.

אמינות היא מעבר מעולם ה- צפצף לעולם הסמוך.

" אשרי אדם שאינו מאפשר לחומריות העולם הזה להעלים ממנו את תכלית חייו וכל עוד הוא חי, זוכה לצבור לעצמו אוצרות רוחניים, למען ייטב לו בעולם הזה ובעולם הבא"

מהי אמונה ?

דבקות ברעיון וביטחון מלא באדם, שלא יאכזב, שניתן לסמוך עליו.
"עיקרה - להאמין במה שלא רואים, תגמולה - לראות את שמאמינים.

קשה לו לאדם בכל תקופה לחיות בלי ידיעה שיש מישהו משגיח עליו ואשר עתיד לתת לו כגמולו.

המילה אמן ?

משמעותה המילולית של המילה "אמן" היא "כן ונכון", כמו כן פירושה "הלוואי".
מסכים, מקובל, נכון, כן וכו' .
מהמילה אמן וממנה נגזרות המילים: נאמנות, אמינות ואמונה.
בדרך הדרש מפורשת המילה כראשי תיבות של המשפט "אל מלך נאמן", ומשמעה הכרת תודה לשם וקבלת מלכותו.
ישנם פירושים נוספים כגון: ארור מקללי נפשי, או כחרוזנו "ארגון ממונים נאמן" ועוד.

זכור : "אתה לא יכול לסחוב את כל העולם כולו על כתפך, בן.
אתה לא יכול לעשות את זה.
ברור ומובן מאליו " Obviously " , אף אחד לא יכול.
נסה לסחוב את כל העולם על הכתפיים שלך והוא ישבור קודם את הגב שלך ואחר כך ישבור את הנפש שלך".
(יופיטר שטראוב סטיבן קינג מתוך ספר "הקמיע").

*העולם מלא בשאלות לגבי תכלית האנושות והאם סוף סוף יהיה טוב,
או שכבר טוב והיקום מיצה את יכולותיו ואולי הוא, צריך להתחיל מבראשית.

שהקדשתם זמן לקרוא את כתביי.

המחבר: יעקב עזרא.
יו"ר ארגון הממונים
על הבטיחות והגיהות בישראל.